

‘Ik heb me zo nutteloos gevoeld’

AMSTERDAMMER
HELPT
AMSTERDAMMER

Een conversiestoornis verhindert Bep Viergever om op straat inspiratie op te doen voor het maken van punkkieren, zijn passie. Daarom wil hij graag een nieuwe, degelijke computer. Kosten: 550 euro.

tekst Jesse Beentjes, foto's Eva Plevier

God save the queen." Aan de muren van de huiskamer van Bep Viergever (56) verwijzen meerdere posters naar de Sex Pistols. Als vrijwilliger in Paradiso tijdens de geboortedagen van de Nederpunk zag Viergever daar het eerste optreden van Prince, en ook Bob Marley. "Voor de Pistols was ik te laat."

Met zijn felgekleurde haar en opgewekte punklook is Viergever een, naar eigen zeggen, 'min of meer bekende Amsterdammer'. Hij deed vaker interviews, maar dit gesprek vindt hij het moeilijkste tot nu toe. "Deze kant van mezelf heb ik nooit laten zien," zegt Viergever, leunend tegen een kast met boeken van Andy Warhol. "Ik wil niet dat het een zielig verhaal wordt." Zijn kamer staat, naast allerhande punkparafernalia, vol paspoppen met uitbundige punkkieren, die hij sinds 2007 maakt. Toen bracht een drankverslaving hem aan het wankelen. Tijdens de dagbesteding in de Jellinek kliniek hielp het maken van kleding bij het afkicken. Inmiddels staat hij tien jaar droog.

Met zijn kleding exposeerde Viergever onder meer op de KunstRAI. "Het gaat er niet om mijn werk te verkopen, ik leen het gratis uit," zegt hij. Door een conversiestoornis, lichamelijke klachten als gevolg van stress, kan hij niet lang naar buiten en is hij voor zijn inspiratie en contacten op het internet aangewezen.

Zijn oude computer, waarop hij ook het nieuws volgde en documentaires keek, gaf onlangs de geest. "Ik zie niet goed meer en ik ben dyslectisch. Een nieuwe, degelijke computer met een groot scherm zou me enorm helpen."

Viergever is een vechter, zegt hij, al achtervolgt zijn roerige verleden hem dagelijks. Als

zesjarige vond hij zijn moeder dood in haar slaapkamer, waarna zijn vader hem 'bij het vuilnis zette'. Na allerlei omzwervingen kwam hij in een jeugdhuis, waar hij op zijn vijftiende Johnny Rotten van de Sex Pistols op tv zag. "Hij was ruw en grof. Ik had geen idee waar punk over ging, maar ik wist dat het iets voor mij was." Na een bezoek aan Amsterdam besloot hij te blijven. "Niet wetende dat het zo ingewikkeld zou worden."

"De stad was rauw, kunstzinnig. Niemand veroordeelde elkaar." Paradiso werd zijn thuis, maar daar wreekte ook zijn jeugd zich. "Ik was een puber, niet opgeleid en niet opgevoed. Ik gebruikte alle drugs, zoveel ik wilde."

Het Zwanenmeer

In 1982 werd hij vader, hij kicke af. Terwijl zijn zoontje bij zijn moeder woonde, werkte Viergever als theatertechnicus, uiteindelijk bij het Nationaal Ballet. "Ik heb *Het Zwanenmeer* tig keer gezien. Elk jaar weer. Uiteindelijk kende ik elke beweging uit mijn hoofd." In 1991 werd zijn contract niet verlengd, kwam hij in de WW en werd hij afgekeurd, na een borderlinediagnose.

"Een zware klap, ik voelde me afgeschreven, nutteloos bevonden." Sindsdien deed hij aller-

hande vrijwilligerswerk. Zo was hij technicus in een door hem opgerichte kindertheatergroep in de Staatsliedenbuurt. Afgelopen zomer was hij begeleider op een jeugdkamp. "Nagels lakken met de meiden," zegt Viergever, die verschillende keren tijdens het gesprek zegt iets terug te willen doen voor de maatschappij. "Ik wil me nuttig maken, de samenleving zorgt zo goed voor me."

Torenhoge schulden

Hij moest in 2012 naar de crisisdienst vanwege suïcidale neigingen, toen zijn vrienden hem achterlieten met torenhoge schulden op zijn naam. "Ik voelde me zo waardeloos, en wilde niet weer opnieuw moeten beginnen. De datum had ik al geprikt, de materialen in huis." Sinds 2015 is hij in rustiger vaarwater, door een 'discuswoning' van HVO-Querido, die hem de kans geeft terug te keren in de maatschappij. Ondertussen betaalt hij de schulden af. Gelukkig heeft hij zijn kleding. "Die helpt me de drukte in mijn hoofd tot rust te brengen."

Stuur uw reactie met vermelding van telefoonnummer naar aha@parool.nl

→ Bep Viergever: 'Ik had geen idee waar punk over ging, maar ik wist dat het iets voor mij was.'

Sex Pistols en The Ramones

Stekelhaar en piercings hoorden vanaf het begin bij de punk. Verzet tegen de klassenmaatschappij, werkloosheid en de gevestigde orde was de beweging vanaf de jaren zeventig eigen. Muziek van bands als de Sex Pistols en The Ramones vormde het centrum van de punk, die niet los gezien kan worden van de krakersbeweging. Ook Amsterdam was een punkcentrum, met onder meer platenzaak No Fun aan de Rozengracht en podium Maloe Melo aan de Lijnbaansgracht.